

FINTA ÉVA

A galamb

Szent-
 lélek voltál
 koron, repülő
 kánynak neveznek
 városivá vedlett
 kórokozókat rejt a
 ünnepelnek mások, ha
 kinek
 szentségként
 tereken, szerencsését látja benned a japán, a felszálló ige útját a végtelen. Gerleként
 ismernek falusi porták, galambász kisleányok tutujgatják pelyhed, te háborús idő-
 ben hírvivő, ki összeköt szerelmet s veszedelmet. Velencében a Szent
 Márk téren etetnek mindenfélével a népek. Mindent lenyelsz, begyed
 türelmes tömlő, tartálya emléknék és feledésnek. Világok
 ismerője vagy. Ott élsz a föld minden rejtett zu-
 gában. La paloma, énekli egy hajdani
 spanyol, s te vagy Kolumbusz
 Kolumbiában. Egyiptom-
 ban halhatatlanság-ma-
 dár, istennő-attribútum
 Mezopotámiának, a
 görögöknek lélekmadár,
 szerelmes tavasz, kik arra várnak.
 Béke lettél Picasso tollhegyén, plakátokon
 hírverés, hogy vége, vége, elmúlt az öldöklés
 idelent, s Noé bárkája is kiköthet
 végre.